

Радомир Батуран

ЛЕЛУЈИ

Уредник
Зоран Колунџија

На корици
Невена Рајковић *Бајдалски лелуји*, пастел

Радомир Батуран

ЛЕЛУЈИ

Лелуја душа у човеку.

ПРОМЕТЕЈ
Нови Сад

Унучади:

*Оливији, Саши, Уни,
Нестџору и Науму*

ДУШЕ

Лелуја светлости и сенка.

Лелуји

Лелуја светлост и сенка,
Лелуја пламен у оцаку,
лелуја магла и облак,
лелуја свећа у мраку.

Лелуја дамар у крви,
радост и туга у срцу
светлост дана и тама ноћи,
лелуја љубав и лепота.

Лелуја трава и цвеће,
лишће и гране дрвећа,
лептир и вилин коњић
и кобац над пленом.

Лелујају осећања у нама,
лепо и ружно пред очима,
лелујају таласи на водама
и песма и лелек над водама.

Лелуја душа у човеку,
лелуја човек у магли
и тражи Бога у свему,
иште Мир и Слободу.

Лелујање

Лелујају сенке
Магле и облаци
Воде и измаглице
Пламсања у мраку

Лелујају дамарице у нама
Радост и туга свуда
Свици и таме мрака
Лелујаји поноса и срама

Лелуја трава и цвеће
Гране и крошње дрвећа
Лептир и вилин коњић
И орао над пленом

Осећајност у нама лелуја
Онострана колико и онострана
Лелуја се лепота и ружноћа
Ал' и душа која нас куша

Багремови или девојке

Драгани

Свиће...

Одваја ноћ од дана

који навире.

Завршавам писање романа
о Јерменима и Србима.

Зурим у пастел

багдалских багремова.

Хођају

из увале у валу,

пењу се на Багдалу.

Час су багремови,

час танковите девојке

у белим хаљинама

међу пропланцима.

Ни једна не паде у увалу

док се мој вид не устали,

а оне нестадоше...

Багремови или девојке?

Дамар

Дамар је кураж
и одлучност,
али и лелуј
и трепет
и таленат
душе која ствара.

Дамар се не мери
штоперицом
ни притиском крвним,
дамар се мери
полетом и делом.

Имаш га или немаш
казаће ти дамарање
душе која ствара.

Распет

Између младости и старости
распет
у бризи за чељади својом
и надању за народ свој
у јединству духовном.

Између Канаде и Србије
распет
у нади да ползујем
још увек полетан,
а спутан душегризјем.

Између дужности и жеља
распет
у бризи свакодневној
жељан да дела срочим,
а спреман да у маглу скочим.

Међу земљом и небом
распет
страдањем рода свог
да бих телом одахнуо,
а душом узлетео.

Између живота и смрти
распет
у слутњи скончања,
везан страхом земним
између Бога и себе.

Брига

Брига није игра
у којој заборавиш све.
Није ни зврк
туђа рука да звркне
од пада до пада.

Јер зврк је ствар,
а човек је створ
чија душа трепери
пред опасношћу сваком,
од грча до грча.

Ако су страхови чести
завлада гризодушје
па бригодушје
– разболи се душа.
Завлада туга голема.

Јер, човек је земљанин
и земља ће бити.

Човек и нечовек

Или смо птице
селице
ил' грабљивице,
или смо звери,
или смо мрави,
ил' пчелице у роју,
или људи и нељуди?

Нити сам ја
нити си ти
нити смо сви
изникли у човека
ил' нечовека.

Само сам ја,
само си ти,
само смо сви
постали јагњад
ил' вучине.

Нити сам ја
нити си ти
нити смо сви
изникли
ни у мжава
ни у лава.

Само сам ја,
само си ти,
само смо ми
изникли
у гују
ил' голуницу.

Нити сам ја
нити си ти
нити смо ми
изникли
ни у пчелицу
ни у осицу.

Само сам ја,
само си ти,
само смо сви
навикли
и на човека
и на нечовека.

Јер сам ја,
јер си ти,
јер смо ми
људи ил' нељуди.

Црквењак и судач

Црквењак у цркви и раду,
судач у суду да не краду.
Црквењак у молитви,
судач у параграфима.

Црквењак верује душом и телом,
судач законом и моралом.
Црквењак у покајању и праштању,
судач у гордости и одважности.

Оба се опомињу на смрт:
црквењак у страху Божјем,
судач у страху људском
и скончавају у истом дану.

Црквењак с молитвом и свећом,
судач с очајем и бесом.
Црквењак с лелујом душе,
судач с батом чекића.

А људи пребирају у пратњи
колико је остало од човека.

Опрост ми је лак

Опсова ме
и лупи слушалицом
млађи брат.

У ушима ми одзвања
потмули бат:
рана и рат.

Зашто је рана дубока?
Убоде је брат.
Нећу рат!

Кајем се, Господе,
због братове срџбе.
Опрост ми је лак.

Зовем:
Ойрости браће,
нећемо у рати.

Опрост ми је лак.

Подари ми Господе

Подари ми, Господе, здравље
духовно и телесно
да на путевима тешким
не застанем.

Подари ми, Господе, штап
старачки, десницом Твојом
освештан,
да се подупрем и не посрнем.

Подари ми, Господе, видело
да не залутам у природи
Тобом створеној,
међу нељуде згађене.

Телесно здравље
да се вјечношћу искона напојим,
телесно да претрајем
на стазама и богазама Твојим.

А штап да се ослоним и осмотрим
пространства Тобом створена,
немерљива, да не поклекнем
пред искушењима многим.

Земна блага не тражим.
Остави их лакомим
Да се слашћу и славом
величају.

Знам:
што живот даје
убија,
а што земни живот убија,
даје духовни.

Величајшији, подари ми
здравље духовно и телесно
и штап твоје деснице,
остало на част и сласт саможивим.